

Sygn. akt IV KK 6/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Jan Bogdan Rychlicki

Protokolant Anna Kowal

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Aleksandra Herzoga,

w sprawie **A. J.**

skazanego z art. 286 § 1 kk i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 5 lipca 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w K.

z dnia 29 czerwca 2015 r.,

**uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. odnośnie rozstrzygnięć z
pkt. VII oraz pkt. VIII i w tym zakresie sprawę A. J. przekazuje
Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem zaocznym z dnia 29 czerwca 2015 r.:

I. uznał oskarżonego A. J. za winnego tego, że działając w podobny sposób w
krótkich odstępach czasu:

a. w okresie od 25 sierpnia 2014 r. do 30 sierpnia 2014 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem J. J. prowadzącego działalność hotelarską pod nazwą „Hotel D.”, w kwocie 563,80 zł. – poprzez wprowadzenie w błąd co do faktycznego zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy świadczenia usługi hotelowej, jak i co do tożsamości własnej podając się za K. G. poprzez złożenie podpisu na karcie meldunkowej treści „K. G.”, przy czym posłużył się dokumentem stwierdzającym tożsamość K. G.,

b. w okresie od 28 sierpnia 2014 r. do dnia 30 sierpnia 2014 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę handlową „Hostel A.” w kwocie 474 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do faktycznego zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy świadczenia usługi hotelowej, jak i co do tożsamości własnej poprzez złożenie na karcie meldunkowej podpisu treści „K. G.”, przy czym przestępstw tych dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, co stanowi ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za te przestępstwa na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3. k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł;

II. uznał oskarżonego A. J. za winnego tego, że działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu:

a. w dniu 16 maja 2014 r. w K. dokonał zaboru mienia w celu przywłaszczenia w łącznej kwocie 3.700 zł, w postaci laptopa marki Acer, telewizora LED 20 cali, pościeli, kołdry, pilota do bramy wjazdowej, dwóch kompletów kluczy do mieszkania na szkodę B. Ś.,

b. w bliżej ustalonym dniu, nie wcześniej niż 7 sierpnia 2014 r., a nie później niż 14 sierpnia 2014 r. w K. dokonał zaboru mienia w celu przywłaszczenia w łącznej kwocie 1.118 zł w postaci telewizora marki Blaupunkt, narzuty na łóżko, kompletu kluczy do pokoju na szkodę S. D. i P. D. prowadzących działalność hotelarską pod nazwą „P.”;

c. w dniu 8 sierpnia 2014 r. w K. dokonał zaboru mienia w celu przywłaszczenia w łącznej kwocie 676,90 zł, a w szczególności telewizora marki Techwood 19 cali o wartości 376,90 zł oraz klucza systemowego do drzwi wejściowych pokoju hotelowego o wartości 300 zł na szkodę K. Ł.,

d. w bliżej nieustalonym dniu, nie wcześniej niż 13 sierpnia 2014 r., a nie później niż 16 sierpnia 2014 r., w K. dokonał zaboru mienia w celu przywłaszczenia w łącznej kwocie 1.350 zł w postaci telewizora marki Hyundai RLH32840MP4R 32 cale o wartości 1.300 zł oraz klucza do drzwi wejściowych pokoju hotelowego pod firmą „G.”,

e. w bliżej nieustalonym dniu, nie wcześniej niż 25 sierpnia 2014 r., a nie później niż 30 sierpnia 2014 r., w K. dokonał zaboru mienia w celu przywłaszczenia w łącznej kwocie 600 zł w postaci telewizora marki Hyundai 21 cali, na szkodę J. J. prowadzącego działalność hotelarską pod nazwą „Hotel D.”,

f. w bliżej nieustalonym dniu, nie wcześniej niż 12 września 2014 r., a nie później niż 15 września 2014 r., w N. dokonał zaboru mienia w celu przywłaszczenia w łącznej kwocie 510 zł w postaci telewizora marki Orion 26 cali o wartości 500 zł oraz prześcieradła o wartości 10 zł, na szkodę M. T. prowadzącego działalność hotelową pod nazwą „T.”, przy czym przestępstw tych dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, co stanowi ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

III. uznał oskarżonego A. J. za winnego tego, że w bliżej nieustalonym dniu, nie wcześniej niż 19 sierpnia 2014 r., a nie później niż 25 sierpnia 2014 r. w K. dokonał przywłaszczenia dokumentu stwierdzającego tożsamość K. G. w postaci dowodu osobistego o nr [...], przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, co stanowi występki z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to przestępstwo na mocy art. 275 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

IV. uznał oskarżonego A. J. za winnego tego, że w dniu 31 sierpnia 2014 r. w K. dokonał zaboru mienia w celu przywłaszczenia w łącznej kwocie 1.750 zł w postaci, telefonu komórkowego marki Nokia Lumia model 625 o wartości 600 zł, aparatu fotograficznego marki Nikon wraz z futerałem o wartości 350 zł torby podróżnej marki Nike koloru czarnego o wartości 100 zł, wraz z zawartością garderoby o wartości 300 zł, gotówki w kwocie 400 zł oraz ukrył, bez prawa, do wyłącznego rozporządzenia dokumenty w postaci umów z siecią Play oraz umów bankowych na szkodę J. T., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, co stanowi występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to przestępstwo na mocy art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności:

V. uznał oskarżonego A. J. za winnego tego, że w okresie od 23 sierpnia 2014 r. do dnia 25 sierpnia 2014 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Fundację [...] w kwocie 200 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do faktycznego zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy świadczenia usługi hotelowej, jak i co do tożsamości własnej podając się za K. G., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, co stanowi, występki z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to przestępstwo na mocy art. 286 § 1 k.k. wymierzył mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności:

VI. uznał oskarżonego A. J. za winnego tego, że działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu:

a. w okresie od dnia 15 marca 2014 r. do dnia 16 maja 2014 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. Ś. w łącznej kwocie strat 2.400 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do faktycznego zamiaru i możliwości wywiązania się z podpisanej umowy o wynajem lokalu mieszkalnego,

b. w okresie od 31 lipca 2014 r. do dnia 8 sierpnia 2014 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. Ł., w kwocie 2.352 zł poprzez wprowadzenie w błąd co

do faktycznego zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy świadczenia usługi hotelowej,

c. w okresie od dnia 13 sierpnia 2004 r. do dnia 22 sierpnia 2014 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. P. prowadzącego, działalność hotelarską pod nazwą „G.” w łącznej kwocie 951,98 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do faktycznego zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy o świadczenie usługi hotelowej,

d. w okresie od 12 września 2014 r. do dnia 15 września 2014 r. w N. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. T. prowadzącego działalność hotelową pod nazwą „T.” w kwocie 359 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do faktycznego zamiaru i możliwości, wywiązania się z umowy świadczenia usługi hotelowej, jak i co do tożsamości własnej podając się za K. G.,

e. w okresie od dnia 7 sierpnia 2014 r. do dnia 14 sierpnia 2014 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. D. i P. D. prowadzących działalność hotelarską pod nazwą „P.” w łącznej kwocie 1.160 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do faktycznego zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy o świadczenie usługi hotelowej,

f. w okresie od dnia 12 sierpnia 2014 r. do 13 sierpnia 2014 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. K. prowadzącą działalność hotelarską pod nazwą „P.” w łącznej kwocie strat 436,80 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do faktycznego zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy świadczenia usługi hotelowej, przy czym przestępstw tych dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, co stanowi ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za te przestępstwa na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności;

VII. na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. w miejsce orzeczonych w pkt I, II, III, IV, V, VI wyroku kar pozbawienia wolności orzekł wobec oskarżonego karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

VIII. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności na okres 5 lat próby;

IX. na mocy art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do naprawienia w całości szkód wyrządzonych przestępstwami poprzez zapłatę na rzecz:

1. B. Ś. kwoty 6.100 zł,
2. J. J. kwoty 1.163,80 zł,
3. S. D. i P. D. do niepodzielnej ręki kwoty 2.278 zł,
4. K. Ł. kwotę 3.028,90 zł,
5. S. P. kwotę 2.301,09 zł,
6. M. T. kwotę 869 zł,
7. J. T. kwotę 1.750 zł,
8. Fundacji [...] kwotę 200 zł,
9. M. K. kwotę 436,80 zł,
10. na mocy art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

X. na zasadzie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił pokrzywdzonemu P. D. dowód rzeczowy w postaci płyty DVD ujawniony w wykazie dowodów rzeczowych nr 1/1164 na karcie 33 akt pod pozycją 1, znajdujący się w aktach sprawy na k.30;

XI. na zasadzie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.060 zł tytułem kosztów sądowych, w tym tytułem wydatków kwotę 60 zł oraz kwotę 1.000 zł tytułem opłaty wymierzonej na zasadzie art. 2 ust. 1 pkt 5 i art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t. II, k. 331 - 336).

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 31 lipca 2015 r. (t. II, k. 340 - 341).

Od tego wyroku kasację złożył Prokurator Generalny. Zaskarżył wyrok w zakresie rozstrzygnięcia o karze łącznej, zawartych w pkt. VII i pkt. VIII części dyspozytywnej, na niekorzyść A. J. i **zarzucając** rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, tj. art. 86 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu na podstawie tego przepisu, za przypisane oskarżonemu czyny opisane w pkt I - VI części dyspozytywnej wyroku, kary łącznej w wymiarze

niższym od najwyższej, orzeczonej w pkt II rozstrzygnięcia, kary jednostkowej, **wniósł** o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w K., do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna.

Rację ma Prokurator Generalny, gdy wskazuje, iż zaskarżone orzeczenie jest wadliwe w zakresie rozstrzygnięć zawartych w pkt. VII i pkt. VIII, gdyż wydane zostało z rażącym i mającym istotny wpływ na jego treść naruszeniem przepisu prawa karnego materialnego, wskazanym w zarzucie kasacji.

Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa, do ich sumy.

W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 29 czerwca 2015 r. przypisał A. J. popełnienie sześciu przestępstw i orzekł wobec niego jednostkowe kary pozbawienia wolności w wymiarze odpowiednio: 7 miesięcy pozbawienia wolności za czyn opisany w pkt I części dyspozytywnej wyroku, 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn opisany w pkt II części dyspozytywnej wyroku, 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn opisany w pkt III części dyspozytywnej wyroku, 1 roku pozbawienia wolności za czyn opisany w pkt IV części dyspozytywnej wyroku, 7 miesięcy pozbawienia wolności za czyn w pkt V części dyspozytywnej wyroku oraz 2 lat pozbawienia wolności za czyn opisany w pkt VI części dyspozytywnej wyroku, a następnie wymierzył karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Uwzględniając zaś dyrektywę wymiaru kary łącznej z art. 86 § 1 k.k., w niniejszej sprawie możliwe było natomiast orzeczenie kary łącznej w przedziale od 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 7 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy wymierzając zatem A. J. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności dopuścił się rażącego naruszenia przepisu art. 86 § 1 k.k. bowiem orzekł ją w wymiarze niższym od najwyższej z jednostkowych (kara za czyn z pkt. II).

Opisana rażąca obraza przepisu art. 86 § 1 k.k. miała w realiach przedmiotowej sprawy istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, albowiem A. J.

w jej wyniku wymierzono karę łączną pozbawienia wolności w wysokości poniżej ustawowo dopuszczalnego minimalnego wymiaru tej kary.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy z mocy art. 537 § 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

kc